

Bruxelles, den 9. november 2022
(OR. en)

14563/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0375(NLE)**

**VISA 174
MIGR 346
RELEX 1497
COAFR 296
COMIX 521**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	9. november 2022
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 631 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Senegal

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 631 final.

Bilag: COM(2022) 631 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 9.11.2022
COM(2022) 631 final

2022/0375 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

**om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)
nr. 810/2009 for så vidt angår Senegal**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 2¹, skal Kommissionen regelmæssigt vurdere tredjelandes samarbejde om tilbagetagelse og mindst en gang om året fremlægge sin vurdering for Rådet.

På grundlag af denne vurdering og i betragtning af de skridt, som Kommissionen hidtil har taget for at forbedre graden af samarbejde med det pågældende tredjeland om tilbagetagelse og Unionens overordnede forbindelser med det pågældende tredjeland, kan Kommissionen vurdere, at det pågældende tredjelandes samarbejde ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling. Hvis dette er tilfældet, skal Kommissionen i henhold til visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a), forelægge et forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse om suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på det berørte tredjelandes statsborgere. Kommissionen skal til enhver tid fortsætte sine bestræbelser på at forbedre samarbejdet med det berørte tredjeland.

• Situationen med hensyn til Senegal

Samarbejdet med Senegal om tilbagetagelse af landets statsborgere, som opholder sig ulovligt på EU's område, er fortsat utilstrækkeligt, således som det fremgår af tilbagesendelsesprocenten (antallet af afgørelser om tilbagesendelse, der gennemføres, sammenlignet med antallet af afgørelser om tilbagesendelse, der træffes), en af de laveste i verden, der faldt til 3,2 % i 2020 fra 7,3 % i 2019, mens antallet af personer, der fik påbud om at forlade EU fortsat var højt (8 485 personer i 2020). Selv om tilbagesendelsesprocenten i 2021 var på 8 %, har medlemsstaterne meddelt Kommissionen, at samarbejdet om identifikation og udstedelse af rejsedokumenter er blevet betydeligt forværret med et konstant fald i udstedelsesprocenten (antallet af rejsedokumenter, der udstedes af tredjelands, sammenlignet med antallet af anmodninger om tilbagetagelse, der indgives af medlemsstaterne).

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og Senegal er, når der overhovedet pågår et samarbejde, ustabil. Størstedelen af medlemsstaterne oplever vedvarende udfordringer med at etablere en meningsfuld dialog med Senegal om tilbagetagelse.

Inden for rammerne af de løbende vurderinger, der foretages af Kommissionen på grundlag af pålidelige data fra medlemsstaterne, drøftelser i Rådets relevante arbejdsgrupper og ekspertgrupper og EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, rapporterede medlemsstaterne om adskillige hindringer, der hæmmer ethvert skridt i tilbagetages- og tilbagesendelsesprocessen, fra identifikation af senegalesiske statsborgere til udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer. De senegalesiske myndigheders manglende eller meget langsomme svar på medlemsstaternes anmodninger om identifikation og yderligere ad hoc-anmodninger gør identifikationsprocessen meget besværlig og fører sjældent til udstedelse af rejsedokumenter. Udstedelse af rejsedokumenter til personer, hvis senegalesiske statsborgerskab er blevet bekræftet, er også problematisk. I

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

2022 fandt der ingen tilbagesendelser sted med charterfly, og sammenlignet med andre tredjelande med en lignende sagsmængde var antallet af tilbagesendelser mellem januar og medio september 2022 meget lavt.

Siden 2015 har EU's forsøg på at formalisere samarbejdet på EU-plan ikke været vellykkede på trods af adskillige politiske og tekniske kontakter på højt plan. EU har på politisk og teknisk plan, herunder på den fælles kommissærmission til Senegal i februar 2022 under ledelse af Kommissionens formand og Kommissionens tjenestegrenes tekniske mission i juni 2022, gjort det klart for Senegal, at det er nødvendigt at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af egne statsborgere, som ikke har ret til at opholde sig i EU. Dette har dog indtil nu ikke ført til de forventede fremskridt.

På baggrund af ovenstående, den manglende forbedring på trods af de skridt, der indtil nu er taget af Kommissionen på politisk (fælles kommissærmission under ledelse af Kommissionens formand til Senegal i februar 2022) og teknisk plan (Kommissionens tjenestegrenes tekniske mission i juni 2022) for at forbedre tilbagetagelessamarbejdet, og EU's overordnede forbindelser med Senegal, vurderes det, at Senegals samarbejde med EU om tilbagetagelesspørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der er behov for handling.

- **Unionens overordnede forbindelser med Senegal**

Senegal er en vigtig partner i Vestafrika, da det er et stabilt demokrati i en ustabil region, og det spiller en central rolle både med hensyn til sikkerhed og migration. Der har været åbenhed over for at udvikle et samarbejde med EU om at bekæmpe smugling af migranter og tage fat på problemet med det betydelige antal afrejser fra Senegal til De Kanariske Øer (siden september 2022 har senegalesiske statsborgere været den nationalitet, hvor der har været næstflest, der på irregulær vis er migreret til De Kanariske Øer). Senegal varetager i øjeblikket formandskabet for Den Afrikanske Union.

Det flerårige vejledende program for Senegal for perioden 2021-2023² beløber sig til 222 mio. EUR.

Der blev undertegnet en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale³ med EU i 2019.

Som medlem af Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater, ECOWAS, er Senegal part i ØPA (den økonomiske partnerskabsaftale)⁴ med EU. Senegal er part i Cotonouaftalen⁵, der ligesom den nye aftale, som EU har forhandlet med Cotonoulandene, og som snart skal erstatte den, forpligter hver enkelt stat til at acceptere tilbagesendelse og tilbagetagelse af de af dens statsborgere, som ikke har ret til at opholde sig på en medlemsstats område.

² [mip-2021-c2021-9362-senegal-annex_fr.pdf \(europa.eu\)](#)

³ Rådets afgørelse (EU) 2019/1925 af 14. november 2019 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af protokollen til gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Republikken Senegal (EUT L 299 af 20.11.2019, s. 11).

⁴ Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den økonomiske partnerskabsaftale (ØPA) mellem de vestafrikanske stater, ECOWAS og UEMOA på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side (COM(2014) 578 final).

⁵ Rådets afgørelse 2005/599/EF af 21. juni 2005 om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af aftalen om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 26).

- **Visumforanstaltningerne**

Foranstaltningernes omfang

Rådets gennemførelsesafgørelse bør midlertidigt suspendere anvendelsen af visse bestemmelser i visumkodeksen på senegalesiske statsborgere. Suspensionen bør imidlertid ikke finde anvendelse på familiemedlemmer til (mobile) EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF⁶, og til tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og det berørte tredjeland på den anden side.

Visumforanstaltningernes indhold

Senegals utilstrækkelige samarbejde om tilbagetagelse gør det berettiget midlertidigt at suspendere alle de artikler, der er omhandlet i visumkodeksens artikel 25a, stk. 5, litra a): suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den almindelige frist for behandling af visumansøgninger på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1 (som derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne frist op til højst 45 dage i individuelle tilfælde, hvilket betyder, at 45 dage bliver den almindelige frist for behandling af visumansøgninger), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas, jf. artikel 16, stk. 5, litra b).

Anvendelsesperiode for visumforanstaltningerne

Visumkodeksen fastsætter, at visumforanstaltningerne skal anvendes midlertidigt, men der er ingen forpligtelse til at angive en specifik anvendelsesperiode for disse foranstaltninger i gennemførelsesafgørelsen. Imidlertid skal Kommissionen i henhold til artikel 25a, stk. 6, løbende vurdere fremskridtene i samarbejdet om tilbagetagelse på grundlag af de indikatorer, der er fastsat i artikel 25a, stk. 2, herunder med hensyn til den bistand, der ydes til identifikation af personer med ulovligt ophold på medlemsstaternes område, rettidig udstedelse af rejsedokumenter og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer. Kommissionen skal aflægge rapport om, hvorvidt det kan fastslås, at der er sket betydelige og vedvarende forbedringer af det berørte tredjlands samarbejde om tilbagetagelse, og den kan under hensyntagen til Unionens overordnede forbindelser med dette tredjeland forelægge Rådet et forslag om ophævelse eller ændring af gennemførelsesafgørelsen. Hvis visumforanstaltningerne i henhold til gennemførelsesafgørelsen derimod har vist sig at være ineffektive, skal det overvejes at indlede anden fase af mekanismen (jf. artikel 25a, stk. 5, litra b)).

I henhold til artikel 25a, stk. 7, skal Kommissionen desuden senest seks måneder efter gennemførelsesafgørelsens ikrafttræden aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er sket i det berørte tredjlands samarbejde om tilbagetagelse.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den foreslåede afgørelse er i overensstemmelse med visumkodeksen, som fastsætter harmoniserede regler for den fælles visumpolitik vedrørende procedurer og betingelser for udstedelse af visa til forventede ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU fremmer en samlet tilgang til migration og tvangsfordrivelse baseret på fælles værdier og ansvar. I den nye pagt om migration og asyl fastsættes det, at der skal udvikles og uddybes skræddersyede, omfattende og afbalancerede partnerskaber for at fremme samarbejde om alle relevante aspekter:

- Beskyttelse til dem, der har behov for det, og støtte til værtslande og -samfund
- Skabelse af økonomiske muligheder og håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse
- Støtte til partnere med henblik på at styrke migrationsstyringen og -forvaltningen
- Fremme af samarbejdet om tilbagesendelse og tilbagetagelse
- Udvikling af lovlige adgangsveje til Europa.

Samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande om tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold er et vigtigt element i denne politik. For at styrke sådanne omfattende partnerskaber og sikre fuldt samarbejde fra tredjelandenes side har Det Europæiske Råd opfordret EU til at mobilisere alle tilgængelige værktøjer, herunder foranstaltninger vedrørende udviklingssamarbejde, handel eller visa⁷.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), artikel 25a, stk. 5, litra a).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ikke relevant.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede foranstaltninger, der har til formål at tilskynde Senegal til at forbedre samarbejdet om tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål. Disse foranstaltninger påvirker ikke ansøgernes mulighed for at ansøge om og få udstedt visum som sådan, men omfatter visse aspekter af proceduren for udstedelse af visum eller visumgebyrets størrelse. Desuden er visse kategorier af personer udelukket fra denne afgørelses anvendelsesområde.

⁷ EUCO 22/21 (17).

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Ikke relevant.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

De foreslåede foranstaltninger påvirker ikke muligheden for at ansøge om og få udstedt visum og respekterer ansøgernes grundlæggende rettigheder, navnlig respekten for familielivet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I *artikel 1* præciseres anvendelsesområdet for den foreslåede gennemførelsesafgørelse. I henhold til stk. 1 og 2 finder forslaget kun anvendelse på de senegalesiske statsborgere, som er visumpligtige, og ikke på dem, der er fritaget på grundlag af artikel 4 eller 6 i forordning (EU) 2018/1806.

Stk. 3 fritager visumansøgere, som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, fra den foreslåede afgørelses anvendelsesområde.

I stk. 4 præciseres det, at den foreslåede afgørelse ikke berører medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser.

I *artikel 2* fastsættes det, at anvendelsen af følgende bestemmelser i visumkodeksen skal suspenderes midlertidigt for senegalesiske statsborgere, som er omfattet af den foreslåede afgørelse:

- Medlemsstaternes mulighed for at fravige kravet om at fremlægge fuldstændig dokumentation. Dette betyder, at der med hver ansøgning og for alle ansøgere skal fremlægges fuldstændig dokumentation, der beviser, at indrejsebetingelserne i Schengengrænsekodeksen er opfyldt.
- Medlemsstaternes mulighed for at fritage indehavere af diplomatpas og tjenestepas for visumgebyret. Denne kategori af ansøgere skal betale standardvisumgebyret på 80 EUR.
- Standardfristen på 15 dage for at træffe afgørelse om en ansøgning. Det betyder, at medlemsstaterne har 45 dage til at træffe afgørelse om ansøgninger.
- Reglerne for udstedelse af visum til flere indrejser. Det betyder, at der i princippet kun udstedes visa til én indrejse.

Artikel 3 indeholder listen over adressater for den foreslåede afgørelse, dvs. de relevante medlemsstater.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**om suspension af visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 for så vidt angår Senegal**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks)⁸, særlig artikel 25a, stk. 5, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samarbejdet med Senegal om tilbagetagelse er blevet vurderet som utilstrækkeligt i henhold til artikel 25a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 810/2009. Der er behov for betydelige forbedringer på alle trin i samarbejdet om tilbagetagelse og tilbagesendelse, herunder for at sikre, at Senegal samarbejder effektivt om identifikation og udstedelse af rejsedokumenter med alle medlemsstater på en rettidig og forudsigelig måde, og at der kan gennemføres tilbagesendelsesoperationer med charterfly.
- (2) Senegals samarbejde er, når det overhovedet pågår, meget ustabil, og resultaterne er ikke tilstrækkelige. Der er vedvarende udfordringer med hensyn til identifikation og udstedelse af rejsedokumenter, og tilbagesendelse med charterflyv er ikke mulig.
- (3) I betragtning af de forskellige skridt, som Kommissionen hidtil har taget på politisk og teknisk plan for at forbedre graden af samarbejde, og Unionens overordnede forbindelser med Senegal, vurderes det, at Senegals samarbejde med Unionen om tilbagetagsesspørgsmål ikke er tilstrækkeligt, og at der derfor er behov for handling.
- (4) Anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 bør derfor midlertidigt suspenderes for de senegalesiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806⁹. Dette burde tilskynde de senegalesiske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at forbedre samarbejdet om tilbagetagsesspørgsmål.
- (5) De bestemmelser, der bør suspenderes midlertidigt, bør være de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 25a, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 810/2009: suspension af muligheden for at fravige kravene med hensyn til den dokumentation, der skal fremlægges af visumansøgere, jf. artikel 14, stk. 6, suspension af den almindelige frist for behandling af visumansøgninger på 15 kalenderdage, jf. artikel 23, stk. 1 (som

⁸ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (omarbejdning) (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39).

derfor også udelukker anvendelsen af reglen om forlængelse af denne frist op til højst 45 dage i individuelle tilfælde, hvilket betyder, at 45 dage bliver den almindelige frist for behandling af visumansøgninger), suspension af udstedelsen af visa til flere indrejser, jf. artikel 24, stk. 2 og 2c, og suspension af muligheden for fritagelse for visumgebyr for indehavere af diplomatpas og tjenestepas, jf. artikel 16, stk. 5, litra b).

- (6) Denne afgørelse bør ikke berøre anvendelsen af direktiv 2004/38/EF, som udvider retten til fri bevægelighed til at omfatte familiemedlemmer uanset deres statsborgerskab, når de slutter sig til eller ledsager unionsborgeren. Denne afgørelse bør således ikke finde anvendelse på familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller på en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse bør ikke berøre medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser, herunder som værtslande for internationale mellemstatslige organisationer eller for internationale konferencer indkaldt af De Forenede Nationer eller af andre internationale mellemstatslige organisationer, som medlemsstaterne er vært for. Den midlertidige suspension bør derfor ikke finde anvendelse på senegalesiske statsborgere, der ansøger om visum, for så vidt det er nødvendigt for, at medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelser som værtslande for sådanne organisationer eller konferencer.
- (8) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder, efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne afgørelse til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (9) Denne afgørelse udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁰; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (10) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹².
- (11) For så vidt angår Schweiz, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i

¹⁰ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

¹¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹³, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁴.

- (12) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne afgørelse en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁵, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU¹⁶.
- (13) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anvendelsesområde

- 1) Denne afgørelse finder anvendelse på senegalesiske statsborgere, som er visumpligtige i henhold til forordning (EU) 2018/1806.
- 2) Afgørelsen finder ikke anvendelse på senegalesiske statsborgere, der er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4 eller artikel 6 i forordning (EU) 2018/1806.
- 3) Denne afgørelse finder ikke anvendelse på senegalesiske statsborgere, der ansøger om visum, og som er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller familiemedlemmer til en tredjelandsstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og et tredjeland.
- 4) Denne afgørelse berører ikke tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.
 - a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation

¹³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹⁵ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹⁶ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- b) som værtsland for en international konference indkaldt af De Forenede Nationer eller i deres regi eller af andre internationale mellemstatslige organisationer, som en medlemsstat er vært for
- c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter
- d) i medfør af Lateranforliget fra 1929 indgået mellem Den Hellige Stol (Vatikanstaten) og Italien som senest ændret.

Artikel 2

Midlertidig suspension af anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009

Anvendelsen af følgende bestemmelser i forordning (EF) nr. 810/2009 suspenderes midlertidigt:

- a) artikel 14, stk. 6
- b) artikel 16, stk. 5, litra b)
- c) artikel 23, stk. 1
- d) artikel 24, stk. 2 og 2c.

Artikel 3

Adressater

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand